

valget i dets Opfattelse af dette Forhold og erklærer sig bunden ved denne Udtalelse. Under denne Forudsætning, som maaske er sandsynlig, vil jeg derimod indrømme, at mine Vædringsforslag uden Støde for Sagen, uden at præjudicere Sagen, kunde falde bort, ialtfald ved denne Leilighed, og for at spare Thingets Tid samt for at spare saavel Thingets ærede Medlemmer som mig selv en overflødig og maaske trættende Motivering, turde det være mig tilladt at henstille til den høitærede Indenrigsminister, om han finder Anledning til at fremkomme med en kort Udtalelse, der kan give mig Leilighed til strax at tage mine Vædringsforslag tilbage.

Indenrigsministeren (Stuel): Med Hensyn til den ærede Ordførers Udtalelser angaaende en Bevilling af 150,000 Kr. til en Udvidelse af Frederikshavns Havn paa Finantsloven for næste Aar skal jeg gjerne udtale, at jeg opfatter denne Bevilling som en Fortsættelse af den paa Tillægsbevillingen for indeværende Aar staaende Sum af 200,000 Kr., saa at altsaa den her omtalte Bevilling paa 150,000 Kr. kun vil komme til Benyttelse, naar Tillægsbevillingsloven for indeværende Aar bliver vedtaget, og der derpaa findes denne Sum af 200,000 Kr. til Udvidelse af Frederikshavns Havn. Jeg haaber, at det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, vil finde sig tilfredsstillet ved denne Bemærkning.

Breinholdt: Den høitærede Ministers Udtalelse gjør mig det nu fuldstændig let at tage mine Vædringsforslag tilbage, hvilket jeg herved gjør. Da jeg har Ordet, skal jeg blot tillade mig at tilføje en meget kort Bemærkning, som i alt Væsentligt kun skal indeholde en oprigtig Tak til det ærede Udvalg for dets Arbejde og ganske særlig for den maadeholdne og forsonlige Mand, hvoraf dets Betænkning er præget. Overhovedet have særlig Slutningsordene paa mig gjort Indtrykket af, at der i dette Thing er en alvorlig Villie til Overenskomst, og i samme Mand, som disse Ord ere holdte, erklærer jeg herved, at jeg kan og vil stemme for de af Udvalgets Flertal stillede Vædringsforslag.

Formanden: De af det ærede Medlem stillede Vædringsforslag ere altsaa tagne tilbage. Efter Forretningsordenen spørger jeg, om Noget optager dem. (Ophold). Da dette ikke er Tilfældet, ere de saaledes bortfaldne.

Udsig: Med Hensyn til det under Nr. 1 opstillede Forslag vil jeg tillade mig at udtale en Forespørgsel til den ærede Ordfører om, hvorledes

Forlagsstillerne, Udvalgets Flertal, forstaa dette Vædringsforslag. Der vil ganske vist ikke kunne reises nogen som helst Tvivl om Fortsættelsen af dette Forslag, forsaavidt det skulde blive til Lov. Det er imidlertid vel tilladt, og man siger vel ikke for Meget, naar man udtaler, at det dog vel ikke kan betragtes som afsjort, at dette Vædringsforslag vil blive til Lov. Ivertimod synes det mig umuligt at lutke Dinene for den Eventualitet, at hverken dette Vædringsforslag eller den anden Udtalelse af de paagældende Positioner, som er vedtagen i det andet Thing, bliver til Lov, men at det derimod maaske kan blive Tilfældet, at Forhandlingerne angaaende denne Sag endes med, at hvert Thing bliver staaende paa det Standpunkt, som det nu indtager, og at altsaa, dersom dette Vædringsforslag bliver vedtaget, dette vil blive Landstingets sidste Ord i denne Sag, uden at det dog vil erholde Lovskraft. Af Hensyn til denne Eventualitet tror jeg imidlertid, at det kunde være ønskeligt at faae det nogenlunde nøjagtigen opklaret, hvorledes Vædringsforlaget rettelig er at forstaa, ikke fordi jeg for mit Vedkommende egentlig synes, at der kan være nogen Tvivl i den Henseende, men der er til sine Lider faldet enkelte Uttringer, som kunde lade formode, at maaske Enkelte opfatte Vædringsforlaget paa en noget anden Maade. Jeg for mit Vedkommende synes, at det isølge Udtalelsen er klart, at der ved dette Forslag bevilges fra Landstingets Side enhver enkelt af de Personer, som henhøre under de Kategorier, som omtales i Forslaget, det i Forslaget nærmere bestemte Dyrtdstillæg, og at denne Bevilling gives ganske ubetinget, og Følgen vil altsaa under den af mig angivne Eventualitet være den, at der vil findes en overensstemmende Bevilling mellem Folkethinget og Landstinget med Hensyn til, at visse Personer skulle erholde et vist Dyrtdstillæg. Dette Tillæg vil være dem bevilget baade af Folkethinget og af Landstinget, hvorimod der med Hensyn til andre Personer kun vil finde en Bevilling Sted fra Landstingets Side, ligesom ogsaa en Del af det Tillæg, som Landstinget bevilger dem, om hvilket forøvrigt baade Folkething og Landsting ere enige, ikke vil være dem bevilget af Folkethinget. Som sagt, det forekommer mig egentlig ikke at kunne være tvivlsomt, at Vædringsforlaget maa forstaaes paa denne Maade; men der er, som sagt, enkelte Data, som tyde paa, at dog mulig Noget kunde have en anden Mening og da navnlig den, at Bevilling fra Landstinget til de Enkelte skulde være betinget navnlig deraf, at det hele Forslag blev vedtaget uforandret, med andre Ord saaledes, at Meningen skulde være den, at der ikke bevilgedes nogen Eneste dette Dyrtdstillæg, medmindre Alle fik det; det var en Betingelse, at, hvis ikke Alle fik det, skulde Ingen have det. (Stemmer: Ja, selvfølgelig.) Jeg kan ikke se, at denne Fortolkning vil være bygget paa tilstrække-